

Fredag 11 september

Lunds spårvägar Ryde på 2 stolar

– Hur blir det med spårvägsidéerna för Lund, nu när översiktsplanen inte längre innebär en utbyggnad österut?

Den frågan ställde vänsterpartiets "kompolgrupp" till stadsbyggnadsdirektör Anders Tingvar, gäst på dess senaste måndagsmöte. Som engagerad samhällsbyggare med stort intresse för spårbunden trafik berättade Anders Tingvar om flera av de olika spårutredningar som berör Skåne och Lunds kommun.

Den viktigaste förutsättningen är naturligtvis Öresundsbron. – Är det alldeles säkert att den verkliga blir byggd? undrade några hoppfulla bromotståndare. Anders Tingvar menade att det folkrättsliga avtal som finns mellan Danmark och Sverige gör det mycket svårt att hoppa av, men helt omöjligt är det ju inte. Det blir att ta upp en diskussion om bl a de skadestånd som det kan bli följden. Danskarna har ju redan satt spaden i jorden.

Miljöprövningen – en fars

Deras miljöprövning är för övrigt redan klar i och med folketingsbeslutet. Genom att stifta särskilda lagar om brobygget, har man därmed också gjort sin miljöprövning. För svenskt vidkommande är det ju en sådan som nu står på dagordningen innan något konkret kan hända, även om alla parter inser att den prövningen bara är ett spel för gallerierna. En fars, som bromotståndarna så riktigt påpekar i sin kritik.

Inför miljöprövningen av Öresundsbron hade länsstyrelsen ett informationsmöte i Malmö den 28 augusti. Nu har kommunerna utredningen på remiss, och i Lund ska byggnadsnämnden behandla ett svar på den i nästa vecka. Vad stadsarkitektkontoret skriver i sitt yttrande är väl ännu inte helt klart, men frågan om ett alternativ i form av en borrad järnvägstunnel under Öresund kommer att beröras. Även om flertalet politiker anser att det är onödigt – det är kört som byggnadsnämndens ordförande Christine Jönsson tycks mena. Vi får se vad byggnadsnämnden säger!

Malmöförhandlingarna

Kopplingen mellan Öresundsbron och resten av landets trafiknät

regleras till stora delar i den sk Malmöhusöverenskommelsen. Det är resultatet av de sk Malmöhusförhandlingarna mellan regeringens företrädare Sven Hulterström och det vid årsskiftet bildade kommunalförbundet Malmöhus Trafik. Avtalet är inte slutligt träffat, men förväntas bli det i januari. Fram till dess jobbar Malmö kommun som besatta på att lansera och förankra Citytunneln genom Malmö. Den ska göra slut på Malmö C som säckstation och leda tågen vidare genom staden direkt ut på bron.

Tanken är genialisk om man tvingas acceptera en bro, eftersom den både förkortar restiden för exempelvis lundabor på väg till Köpenhamn och onödiggör den nya stora fjärrtågstationen Malmö Syd vid brofästet.

Nackdelarna är dessvärre inte obetydliga. Kostnaden på flera miljarder avskräcker, och än har finansieringen inte ens skymtat i Malmöförhandlingarna. Ingreppen i Malmös fina parker kan också bli förödande, och motståndet bland malmöbor och andra miljövänner är följaktligen mycket starkt. (VB-redaktionens uppfattning i denna fråga redovisas på ledarplats.)

Citytunneln överskuggar

Anders Tingvar menade att så länge som Citytunneln överskuggar alla andra spårprojekt i Skåne, har Lunds spårvägsidéer inte stor chans att få gehör igen. Borgarna och särskilt moderaterna var skeptiska till dem redan under utredningen, och idag säljer man knappast några byggrätter någonstans med en spårväg som extra lockbete.

En spårförbindelse till Staffanstorp bör dock vara i Malmös intresse så snart Citytunneln är avklarad, och till Lund är det sedan bara fem kilometer. Även om både ordet "spårväg" och "light rail" är ute idag, menade Tingvar att de vanliga tunga pågatågen inte vore ett bra fordon på ett tredje spår till Malmö via Staffanstorp. Det måste bli en slags moderna tvåströmsvagnar (dvs för två strömsystem), som kan gå även på Lunds gator

forts sid 2

Lennart Ryde är en av lundapolitikens mest kontroversiella personer. Vi behöver bara gå lite tillbaka i tiden när Kulturmejeriet diskuterades och han i all oändlighet överklagade vilket till sist blev som en följetong från hans sida.

I dag har han återigen kommit i rampljuset på ett mer sympatiskt vis, genom att som ordförande i LKF det kommunala fastighetsbolaget, göra LKF mer dominerande bland Lunds fastighetsägare genom inköp av bl.a. två kvarter plus ett p-hus på Klostergården. Detta har i sin tur retat upp ungmoderaterna, MUF, som kräver Rydes avgång från ordförandeposten i LKF.

Vi som hyresgäster i de berörda fastigheterna har däremot mottagit beskedet med tillfredsställelse att få en hyresvärd utan vinstintresse i motsats till alla fastighetshajar som härjat hos oss de sista åren.

Text och teckning: Göte Bergström

DEMONSTRERA LÖRDAG 12 SEPT

Samling Stortorget,
Malmö 11⁰⁰, Avg. 12⁰⁰

Avslutning med musikfest Slottsmöllan 13⁰⁰

Protestera mot bron - under protest!

VB uppmanar läsarna att nu på lördag protestera mot Öresundsbron genom att delta i demonstrationen i Malmö - avmarsch från Stortorget klockan 12.

Hva kan det nytte? Är det inte redan kört, undrar kanske någon. Svaret är nej. Viktiga avtal har visserligen undertecknats men allt är verkligen inte grönt för byggstart. Den allvarligaste stötestenen är att kostnaderna har rakat i höjden och att finansieringen blivit osäkrare, inte minst på grund av dagens extrema ränteläge som ingen vågar se något snabbt slut på. Klart är nu också att det måste avsevärda skattemedel till, vilket nödvändiggör nya politiska beslut på både dansk och svensk sida.

Broanhängarnas påstående att bron helt skulle bekostas med trafikavgifter var alltså fel. Sannolikt var förespråkarna medvetna om detta men ville (och lyckades åtminstone för en tid) lura allmänhet och parlamentariker. På samma sätt lurades de medvetet när det gällde det väntade biltrafikflödet över bron.

Miljöargumenten mot en bro kvarstår oförändrat starka, både vad gäller Öresunds vatten och den ökade vägtrafikens sideeffekter.

Huvudparollen på lördag är "Stoppa bron" och den är lätt att instämma i. Men det finns också två underparoller: "Rädda Malmös parker" och "Nej till citytunnel". De är däremot svårsmälta. Vi kan tänka oss tre förklaringar till dem:

1. Hotet mot parkerna ska väcka en folklig vrede som stoppar tillfartstunneln och därmed bron. Men den kopplingen håller inte. Stoppas tunneln kommer i stället järnvägsanslutningen till brofästet att ske runt Malmö, enligt de ursprungliga planerna. Därmed tar tågresan över Sundet längre tid och tågen förlorar attraktivitet i förhållande till bussar och bilar.

2. Vid ett citytunnelbygge kommer ett femtiotal fullvuxna träd att behöva fällas och ersättas i Malmös centrala parker. Det är inte roligt. Men man ska vara mycket fundamentalistisk, eller kort om roten, om man inte är beredd att tillfälligt offra träden för de mycket stora miljö- och bekvämlighetsvinster som en citytunnel faktiskt ger. Malmö är regionens största stad och arbetsområde, och att kunna åka snabbt och elektriskt till en station intill stadsteatern är ett stort lyft för kollektivtrafiken och ett intresse för många pendlare lundabor.

Detta inser naturligtvis den som har en smula sunt förnuft. Därför riskerar ett nej till citytunneln - om bron ändå byggs - att förstöra för de seriösa bromotståndarna. Våra andra miljöargument tas inte på

Nytt godsspar?

I onsdags presenterades två nya spårutredningar i den flora av rapporter som redan tynger politikernas bord. Men för att rädda lundaborna från farligt gods genom staden och armaturfabriken från rivning, är rapporterna viktiga bidrag.

Lund tillsammans med Lomma, Kävlinge, Eslöv och Svalöv fortsätter att kämpa för det särskilda godsspar som skulle onödiggöra ett tredje och eventuellt fjärde spår utmed stambanan Lund-Malmö och ett andra spår Lund-Kävlinge. En kompletterande studie från konsulterna Plantech vill ge nya argument och framför allt visa att merkostnaden för ett sådant spår är närmast försämrat jämfört med de mer konventionella lösningar som Banverket tänker se.

VB:s referent tycker att godssparret är en smart lösning som slår flera flugor i en smäll. Utredningen verkar välgjord i sin knapphet.

Behövs knappast

Men vi tror inte att det blir något godsspar inom överskådlig tid. Det behövs inte, säger den andra utredning som presenterades vid samma tillfälle. Det är konsulterna Trivector som utvecklat sina tidigare funderingar i ämnet. Det befintliga dubbelspåret Lund-Malmö kan svälja även den trafikökning som blir följden av en fast Öresundsförbindelse om man väljer ett modernare säkerhetssystem och låter vissa pågatåg bli längre. SJ och Banverket har visserligen talat om att det behövs fler spår på sträckan men de lär hitills inte ha gjort någon ordentlig analys av behovet.

En annan femma är det om den svenska miljöpolitiken läggs om så att gods- och persontrafik tvingas över från väg till räls. Då aktualiseras utredningens "högalternativ" som kräver ännu ett spår och gärna då det projekterade godssparret. Men detta "kan närmast ses som en vision" säger utredarna och vi tvingas hålla med. Inget i den aktuella folkopinionen eller de stora partiernas politik tyder på en så drastisk omläggning under de närmaste decennierna. Sen får vi se, och därför är det väl klokt att åtminstone reservera spår för en ny bana.

allvar om det protesteras mot ett projekt som har så uppenbara fördelar för miljön.

3. Citytunneln tar pengarna från en spårvägsubbyggnad, sägs det. Fel. Hulterströmsförslaget om användningen av de pengar som det handlar om tänkte sej inga spårvägar i Malmö. Det som aviserades där var särskilda bussfiler på de stora infartsvägarna.

Som sagt: protestera mot Bron. Men gör det under protest mot de bromotståndare som med sin enögdhet och taktiska oskicklighet spelar brovännerna i händerna. □

Farligt gods?

Det finns andra argument än kapaciteten för att bygga ett särskilt godsspar, kan det invändas. Att undvika farligt gods och bullrande godståg genom centrala Lund. Tja. Utredningen upprepar vad som tidigare sagts, att det farliga godset går långt säkrare på järnväg än på landsväg. Så länge man accepterar tankbilsleveranserna av bensin till tappstationerna eller autostradans breda bullermatta finns det knappast skäl att av säkerhets- eller miljöskäl kosta på ett extra spår.

Så en hel del utredarmöda är nog förgäves. Men det är ju roligt att stadsbyggnadsdirektören och andra visat de komplicerade spårfrågorna ett så engagerat intresse.

Gr

Forts fr sid 1

och upp till lasaret, teknisk och Ideon. Sådana finns redan, bl a i Karlsruhe, och undertecknad har själv åkt med en i höstas.

Så optimismen för framtiden på spåren är stor hos Lunds stadsbyggnadsdirektör, även om utvecklingen just nu har stannat upp jämfört med det glada åttiotalet. Och det kanske kan behövas för att inte kapitalisternas Sydvästskåne ska expandera käpprakt åt helsike. Men å andra sidan är inte dagens ekonomiska kris något som man hade önskat sina värsta motståndare.

Thomas Schlyter

Vad händer med verket?

Gamla elverkets framtid är fortfarande inte avgjord. Thomas Löfgren har köpt bl.a. denna fastighet och nu undrar vänsterpartiet i en interpellation till fastighetsnämndens ordförande Bertil Turesson hur han ser på den nye ägaren. I interpellationen skriver Gunlög Stenfelt från v:

"Under det senaste halvåret har fastighetsnämnden beslutat föreslå att Thomas Löfgren skall få förvärva tre centralt belägna fastigheter i Lund. Förutom att de är centralt belägna, representerar de ett högt kulturellt värde i lundamiljö. Fastigheterna är Gamla Elverket, Glädjen 4 och Wickmanska gården.

Vänsterpartiet har motsatt sig försäljningen till Thomas Löfgren. Skälet till detta är bl. a. att inga garantier har getts för att den blivande fastighetsägaren är kapabla att ansvara för att byggnaderna garanteras erforderliga restaureringar och kontinuerligt underhåll. Vad avser Gamla Elverket har vi krävt en verksamhet som riktar till Lunds tonåringar.

Vi menar att i det fall kommunen avyttrar värdefullt historiska fastigheter, har kommunen också ett ansvar att tillse att den blivande ägaren har faktiska förutsättningar att för kommunens invånare förvalta detta historiska kapital.

Redan innan försäljningen av de tre nämnda fastigheterna var det känt för fastighetsnämndens ledamöter att Thomas Löfgren inte följt gällande plan och iordningställtoch hyrt ut lägenheterna på Svartbröder 21 (Stortorget). Visserligen påbörjade Thomas Löfgren renoveringen, efter anmälan till hyresnämnden, men avbröt denna efter att han förvärvat Gamla Elverket.

Eftersom det finns ett allmänt intresse från lundabornas sida att dessa tre fastigheter bevaras på bästa sätt, ställer jag följande frågor:

Vilka garantier har Du för att Thomas Löfgren ekonomiskt kan fullfölja erforderliga renoveringar samt underhåll av de tre fastigheterna?

Vilka garantier har du för att Thomas Löfgren avser att iordningsställa Gamla Elverket och Glädjen 4 på det sätt som angavs i anbudshandlingarna?

Anser Du att Du i egenskap av fastighetsnämndens ordförande har ett ansvar för dessa tre fastigheters kulturhistoriska värden, och om ja, på vilket sätt kommer du att fullfölja detta ansvar?"

Öppet brev till VB

En del hävdar att man inte skall blanda ihop politik och religion. Jag hävdar det motsatta. De personliga värderingarna är odelbara. Sedan kan man ha ändlösa diskussioner om vilka partipolitiska preferenser en religiös uppfattning kan leda till. Men det är en helt annan fråga.

Även om man nu hamnar i olika partipolitiska fallor så finns det ändå någon form av värdegemenskap mellan människor som mer eller mindre professionellt arbetar med de religiösa frågorna vare sig det leder till personlig tro eller personlig ateism, vare sig man engagerar sig i en kristen församling eller tar avstånd från en sådan så mycket man kan.

Debatten är densamma

Det är därför jag känner igen debatten inom den politiska vänstern. Inte minst i VBs spalter. Den är på sätt och vis identisk med den debatt som ständigt finns i de kristna församlingskretsarna. (Och ibland, egentligen påfallande ofta, är personerna desamma.) Jag märker det i Västerkyrkan (Svenska Missionsförbundet), som jag tillhör, även om en del torde hävda att borgerliga stötar som Arne Annmo och jag bidrar till att dölja de intrycken. Men egentligen är Västerkyrkan - och många andra församlingar inom både kyrka och frikyrka - vänsterkyrkor. Titta bara på miljökonferensen "För livets skull" här i Lund i augusti. Där skulle VBs både ledarskribenter och kolonilottskäsörer ha känt sig hemma.

En annan gemensam syn tycker jag mig märka i engagemanget för olika kulturupplevelser. Inte den påkostade finkulturen som ofta har ett drag av överlägsen snobbism över sig, utan den kultur som har sin grund i människors vilja att uttrycka sig i konstnärliga former. Och när dessa uttryck skapas i kreativitet och livslust - ibland livsvända - och kan delas med en publik som inte själv kan utöva men uppleva.

Kamp om själarna

Efter den senaste kulturmatten stod Gunnar Sandin och jag och pratade om att kulturnätterna i Lund förläckats lite grand, man saknade de riktigt spännande inslagen. Det

samtalet gav mig ingen ro och det är därför jag i år engagerat mig i Västerkyrkans utbud som kommer att genomföras under fem timmar i Lundagård, från universitetsplatsen. Även om Röda Kapellet - av kändakulturpolitiska skäl - börjat spela väckelsesånger så tänker vi ta upp konkurrensen och bjuda lundapubliken på sång och spel och debatt så att åtminstone några fördomar faller till marken och att åtminstone några lundabor får sig ett ord på vägen som stimulerar till meningsfull inre dialog.

Välkommen till universitetsplatsen i Lundagård den 19 september!

Gösta John Bredberg

Trevligt med ett bidrag från en fp-politiker, och därtill så sympatiskt i tonen! Efter detta kan vi naturligtvis inte låta bli att ge förhandsreklam åt deras program:

Salig blandning

Jan Allan andas i sin trumpet
Per-Arne Axelsson försöker i ett samtal få
P.O. Enquist att låta på mystiken kring
Kapten Nemo
Åke Arenhill jagar Lunds och sin egen själ
Hans Fagius bjuder på orgelkonsert i det fria
Gun Hellsvik utfrågas om vad som styr våra värderingar
Margareta Strömstedt som läste i Lund - och skall skriva om Lund - och
Ove Wikström utfrågas om själsliv i universitetsmiljö
Anders Andersson kommer att väcka fåglarna i Lundagård med sin tenorstämma och
Börge Ring öppnar kulturkvällen i Lundagård tillsammans med SMU-kören som är den ena kören i aktion, den andra är Västerkyrkans kör som sjunger lundapsalmer

Klassisk vandring 4

Läsaren erinrar sig kanske hur greklandsvandringarna i förra avsnittet av denna utdragna historia möter en gammal man som, samtidigt som han faller av sin åsna, artigt hälsar godmorgon. Asnor används alltså fortfarande i dessa trakter, men mest av äldre människor. De yngre kör traktor eller fräser förbi i sina små japanska flakbilar, som ofta används som ambulande butiker.

Affärerna på landsbygden har ett smalt sortiment av i huvudsak konserver. Vin, ost och bröd till exempel tycks själhushållen själva klara. Grekland anses ju vara ett mycket fattigt europeiskt land, men säkert finns en mycket utbredd "svart" ekonomi, som göra att levnadsstandarden är högre än vad den offentliga statistiken anger. Man ser ofta att hus inte är färdigbyggda fast det verkar gamla. Det lär bero på att man slipper betala husskatt så länge huset är under byggnad. Cementproduktionen är mycket hög i Grekland.

Ett och annat sådant kan vandrarreflektera över medan de närmar sig Olympia, den fredliga idrottens historiska centrum. Vi har hoppat över några dagar i vår berättelse för att komma fram till den campingplats i Olympia där vi funderar på att ta in.

Självrutande grekinna

Här möter vi värdinnan, som ger oss ett pris. Vi accepterar. Hon funderar ett tag och sen undrar hon om vi inte vill pruta och så ger hon själv genast ett lägre pris. Men vi vägrar och säger att vi har ju campat fritt in naturen, så nu kan vi verkligen betala för en gång skull. Då prutar hon ytterligare. - Annu ett uttryck för den hederlighet och gästvänlighet som man möter hos greker!

När vi sen berättar att vi vandrat hela vägen till Olympia lovar hon bjuda oss på en flaska vin. Grekerna är inte själva särskilt sportiga men de uppskattar nog ändå vår lilla prestation, dock med en liten glad handgest upp mot solen för att antyda att de förstår att vi haft det varmt

På campingen får vi tillgång till en ca 15 meter lång swimmingpool. F prövar några kanthopp ur Lundaklubben Poseidons hoppkatalog och får mottaga applåder från närvarande grekbar. De är inte så vana vid att äldre män slår volter från kanten.

Vandrarerna njuter av att få bli grundligt rena och kläderna tvättas förstås i Y3. Nu ska Olympia beses! Vi klappar lägrets bandhund Bobbi och ger oss iväg.

Vi finner att Olympia är en liten ort med egentligen bara en huvudgata med en massa souvenirbutiker och matställen. Allt blir plötsligt mycket dyrt jämfört med vad det kostat på landsbygden. Vi blir turister igen och känner oss alie nerade. Nej, tacka vet jag att smut sig och halvt medvetlös vandrar omkring på den grekiska landsbygden med det närliggande målet att hitta fram till ett café, där strupen kan fuktas med iskallt öl; och sedan i lätt dionysisk yra vandra vidare på berg och i dalar!

Lundabor löste paradox

Men vi går förstås till den olympiska anläggningen som ligger en bit utanför tätorten. I har läst på och guidar oss bland tempel, boningshus och arenor. En av oss springer en stadion, dvs 192,25 meter med kläderna på (i antiken sprang man nakna). Ett par äldre amerikanska damer tar upp en applåd.

Många ställer sig i startgroparna för att bli fotograferade, men springer sedan inte för att slippa bli svettiga. Stadion tycks inte ha haft några sittplatser i stil med amfiteatrarna utan man satt direkt på gräset.

Bland ruinerna träffade vi på en sköldpadda och vi kollade om paradoxen höll om Achillevs som aldrig hann ikapp sköldpaddan (för först måste han springa halva vägen, och då hann sköldpaddan gå en bit osv) men i verkligheten visade det sig att vi hann ikapp och kunde klappa sköldpaddan. Den knivskarpa antika logiken höll inte inför empirikerna från Lund.

Och därmed slutar vår berättelse för denna gång, men nästa år blir det nog en ny. Men var ska vi då gå?

Finn

Mer stadga i Nej till EG Lund

Lokalorganisationen Nej till EG-Lund, som nu vuxit till närmare 175 medlemmar, hade medlemsmöte i tisdags.

Man diskuterade höstens verksamhet och styrelsen rapporterade vad man gjort sen starten i mars. Brita Lingärde, lokalgruppens ordförande avgick och till ny ledamot valdes Mats Jorming. Dessutom valdes två suppleanter; Felicia Womack och Arvid Göteson. Till valberedning utsågs Hanna

Lindros och Claes Björklund tillsammans med en styrelseledamot.

Stadgar antogs

Ett förslag till stadgar för lokalgruppen antogs efter en kort stund diskussion. Till grund för styrelsens förslag låg riksorganisationens stadgar som definierade organisationens mål; att organisera medlemmarna i aktivt opinionsarbete mot svensk anpassning och

anslutning till EG/EU.

Den dåliga ekonomin diskuterades också. Brita Lingärde rapporterade att styrelsen tillskrivit alla politiska partier i Lund och begärt bidrag. Endast Miljöpartiet hade lämnat ett bidrag. De övriga partierna hade inte ens svarat!

För mycket vänster?

Ett nytryckt flygblad väckte viss kritik för sin lay-out. - Det ser ut som Veckobladet, sa någon, varpå en annan replikerade att det var bara VB-läsare som kunde ha den synpunkten!

Vikten av att inte ge organisationen partipolitisk prägel upptog en halvtimmes debatt. Det var mest vänsterpartisympatisörer som hyste denna oro!

Lundagruppen har skaffat sig egen lokal i Verdandis Bokcafé på Nygatan 1, inne på gården. Man håller öppet på lördagar några timmar från kl 11.

Per Gahrton till Lund

Tisdag 29 september håller Nej till EG Lund offentligt möte med Per Gahrton i Folkets Hus.

VECKOBLADET. Bredgatan 28, 222 21 LUND. T 046/13 82 13. Postgiro 1 74 59-9. Pren 120 kr per år. Ansv. utg. Monica Bondeson. Sättning och lay-out VB-red. på Tidsskriftsverkstan (Wallin & Dalholm) Fabriksgr. 5. T 11 51 59 onsd. faxnr: 046/146582. e. kl 18. Manus lämnas senast onsd. kl 17 på Bredg. 28. Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsmannens egendom. Red. förbehåller sig rätten att korta insänt material. Tryck: KF-Sigma, Lund. Utges med stöd av Vänsterpartiet. Red. ansv. för innehållet.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet. (Se ovan)
NY ADRESS.....

Synpunkter på det s.k. manifestet

Orättvisorna i samhället berör mig, men jag har svårt att bli berörd av och förstå diskussionerna inom partiet.

Först kom förslaget till nytt parti-program. Det var mycket text, så jag lade det åt sidan i väntan på bättre lästillfälle.

Sedan kom manifestet "En ny tid kräver en ny vänster." Det var lite text, så det läste jag meddetsamma och tyckte, att det kunde jag väl skriva under på.

Nyfen blev jag då på parti-programmet och läste det då rakt igenom och tyckte att det kunde jag väl skriva under på. Förvirrad blev jag då och funderade över, vad är det jag inte ser som andra ser, vad är det jag inte förstår som andra förstår.

Så kom Kenneth Kvists insändare och glad blev jag då för jag var inte ensam om att inte se och förstå. Nu vet jag att Kenneth Kvist av förnyarna är etiketterad som traditionalist och skillnaden mellan grupperna går kanske mellan de som fattar och de som inte fattar vad skillnaden gäller?

I ett försök att begripa började jag granska manifestet mer i detalj och jämföra det med förslaget till parti-program.

Klass eller klyfta?

1) I förslaget till parti-program står, att vänsterpartiet vill avskaffa klassamhället och i manifestet står det att man vill avskaffa klyftan mellan fattiga och rika. Båda förslagen är utopiska och eftersom vi inte längre ska ha utopier så kan väl bägge alternativen avfärdas.

Å ena sidan anser jag partiets skrivning bättre eftersom klass-samhället inkluderar andra skillnader än bara den mellan fattigdom och rikedom.

Å andra sidan kan man behålla bådaskrivningarna och låta "klyftan mellan fattiga och rika" gälla världen.

2) Ur manifestet "solidariteten måste omfatta alla nu levande människor, djur och växtarter, liksom kommande generationer".

Då räcker det väl med ett svenskt parti om vi ska visa solidaritet med alla människor?

3) "Frihet får inte reduceras till en abstraktion utan måste framför allt innebära individens frihet". I

mitt värv som förskollärare sysslar jag dagligen med att inskränka små individers frihet i syfte att främja gruppen.

Dagis är kanske inte längre något alternativ för en ny vänster?

Partiprogrammets skrivning "varje människa behöver känna att hon har makt över sitt eget liv, att hon kan påverka sin situation och välja sin väg", är betydligt bättre.

Resultatpolitik

Som jag uppfattat det anser förnyarna att de som kallas traditionalister bedriver plakatpolitik. Jag tror att vänsterpartiet behöver såväl plakat som resultat.

Det som jag under sista året läst i massmedia om vänsterpartiet har inte handlat om partiets politik utan om dess inre motsättningar och det tror jag har varit förödande för såväl partiets medlemsutveckling som dess väljare.

Det som är avgörande för mitt medlemskap i vänsterpartiet är huruvida jag anser det vara det parti som bäst arbetar för att minska orättvisorna i samhället.

Sen spelar det mig mindre roll om partihuset utsätts för en totalrenovering av nydanare, där det inte märks att huset har en gammal grund och stomme eller en varsam renovering av traditionalister där spåren av de gamlas arbete syns i den nya inredningen.

Anna-Stina Löven

Bot och bättring?

Nej, ursäkta, det var inte meningen att det skulle bli en följetong, detta med mina blasfemiska påhopp på Sydsvenskans enväldige Jan Mårtensson.

Men så har saken kommit i ett annat läge och jag inser att jag måste ha haft helt fel och nu måste göra offentlig avbön. Vad kan en simpel radskrivare i en liten partiblaska ha att komma med mot de stora drakarnas professionella journalistik och etiska föregångs-exempel? Tanken infaller sig naturligt efter läsning av traktens stora tidning, *Lundaliv* (75 000 ex).

Där ges Jan Mårtensson en panegyrisk presentation. Efter genomläsning av *Lundalivs* idolporträtt, förstår jag hur fel jag har haft i min infama och konspiratoriska kritik av JM's redaktörsskap.

Och jag tänker inte lyss på min elake vän som försöker dra in ordet *etik* i diskussionen. Han säger något i stil med att det var väl inte en annonsblaska å la *Lundaliv* som var målet under alla de där oändliga drömande diskussionerna om att starta en riktig tidning i Lund, som motvikt mot Malmöavisungarna med

sina tradiga *Lunda*editioner. De där diskussionerna som hölls igång på krogarna och avslutade varje journalistfest i Lund. Då skulle *Lundaläsarna* få se på rapp, inträngande och angelägen journalistik!

Lundaliv en tumme?

I sin raljanta ton insinuerar vännen något i stil med en tumme när det stolta projektet utmynnade i det journalister tycker sämre om än till och med kvällsblaskor och annan skvallerpress: det annons-sörsberoende annonsbladet! Med starkölslistor, ledarskryt om sin förträffliga (!) etik, Hänt i Veckan-kändisbilder. Där redaktören ständigt måste se till att hålla annonsörerna varma med snälla omtalanden av dem och deras produkter. Där den journalistiska friheten är så beskuren att man knappt kan tala om den. Ja, han mumlade till och med någonting kryptiskt om Cäsars hustru - han är ju bildad också, den saten!

Som lök på laxen ville min oskrymtade frände till och med påstå att *Lundalivs* redaktör Ivar Sjögren måste hålla sig väl även med Sydsvenskan - han har jobbat där, och när *Lundaliv* går i graven bör han inte ha bitit den handen.

Men när min sataniske kamrat ovanpå detta försökte sy ihop en gigantisk komplott med Sydsvenskan, *Lundaliv*, annonsörer som tillika är de bärande elementen i Rotary och att detta vore orsaken till att köpmännen lyckats med att stoppa innerstadens bilfria trafikreform; då var jag tvungen att snoppa av min elake vän, på det att han inte måtte påverka min egen botgöring i detta solklara fall av journalistiskt övertramp.

POn

Vindsröjning på partilokalen

Den 3 oktober - möjligen även den 4 oktober - ordnar styrelsen för vänsterpartiet i Lund vindsröjning i lokalen på Bredgatan 28. En container är beställd. Vi är 5-6 personer redan som ställer upp och hjälper till att röja. Det är bra om vi blir fler. Hör i så fall av er till lokalen, tel. 13 82 13.

Vi som ställer upp är inte pigga på att spara något, tvärtom kommer vi att kasta allt vi någonsin kan. De som har något att bevaka, som vet att det finns något på vinden som de vill ha kvar, måste höra av sej i förväg (samma tel. nr. som ovan).

Nätstrumporna meddelar

Nätstrumporna är ett rikstäckande feministiskt nätverk som har till syfte att samordna kvinnor via ett adressregister och ett regelbundet utkommande nyhetsbrev. Nätverket har sin bas på Kvinno-folkhögskolan i Göteborg. Registret och nyhetsbrevet kostar pengar och nätverket har inga sponsorer. De som är intresserade måste därför betala in en avgift som skall täcka kopierings- och portokostnader (150 kr per år /organisation, 100 kr per år /privatperson, 50 kr per år för dem som är arbetslösa eller pensionärer eller är allmänt fattiga). Pengarna kan sättas in på postgiro 491 77 71 - 0. Adressen är Nätstrumporna, c/o Kvinnofolk-högskolan, Box 7151, 402 33 Göteborg, telefonnumret till skolan är 031 - 12 64 20.

MÖTE MÖTE

KOMPOL möte Må 14.9 kl 19.15 på partilokalen. Tema: budgeten.

RÖDA KAPELLET LÖ 12.9 11.00n (Obs tiden!) Genomdrag på Stadsteatern för ensemble 2.

LÖ 12.6 Spelning i Malmö: demonstration mot bron samling Stortorget 10.45 för spelning 11.00. Repertoar: 3, 19, 20, 79:2, 83, 84:2, 136, 166, 231, 246.Ta med marschställ.

SÖ 13.9 kl 18.45 rep på Kapellsalen, Odeum.Rep. med Birgit för alla som önskar. Ta med alla noter!

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Lars Borgström och Thomas Schlyter.

Tel. red. onsd e 18:
046/11 51 59
Fax : 046/14 65 82

Kontaktredaktör för nästa nummer:
Gunnar Sandin, tel 13 58 99.
Vid utebliven tidning ring
Rune Liljekvist 13 82 13 el. 11 50 69